

Regulamin
X Ogólnopolskiego Splywu Kajakowego Sygnalistów Myśliwskich, Leśników i Myśliwych
Spychowo-Zgon 08.08.2014

Regulamin dla uczestników splywu:

1. Uczestnicy biorą udział w splywie na własną odpowiedzialność
2. W przypadku uczestnictwa osób nieletnich w organizowanym splywie kajakowym moga one płynąć tylko pod opieką osób pełnoletnich, które ponoszą pełną odpowiedzialność za nie, za ich zachowanie i ewentualne szkody.
3. Komandor splywu, osoba odpowiedzialna za jego przebieg, zostanie wybrana w tygodniu poprzedzającym termin splywu. Będzie to ratownik WOPR lub pracownik Nadleśnictwa Spychowo.
4. Organizator zobowiązany jest poinformować uczestników splywu o wszystkich warunkach, na jakich splyw się odbywa, a w szczególności dotyczących bezpieczeństwa i zachowania się na szlaku, oraz przestrzegania wszelkich przepisów i zobowiązań prawnych.
5. Podczas trwania splywu organizator zapewni odpowiedni sprzęt (kajaki, kapoki, wiosła), opiekę wykwalifikowanych ratowników WOPR, opiekuna – przewodnika.
6. Uczestnik splywu ponosi koszt związany z wypożyczeniem sprzętu. Pozostałe koszty pokrywa organizator.
7. Wymagany jest dobry stan zdrowia oraz odpowiednie przygotowanie kondycyjne i techniczne w pływaniu kajakiem.
8. Do obowiązków uczestników należy:
 - przestrzegać postanowień niniejszego regulaminu oraz podporządkować się wszelkim zarządzeniom i poleceniom komandora splywu,
 - przebywając na wodzie zachować daleko posuniętą ostrożność, pod żadnym pozorem nie stwarzać sytuacji mogących zagrozić bezpieczeństwu innych uczestników splywu,
 - sprzęt wodny wykorzystywać zgodnie z przeznaczeniem,
 - **przestrzegania przepisu o obowiązku pływania w zapiętym sprzęcie ratunkowym (kapok) w czasie całego okresu przebywania na wodzie w kajaku;**
 - posiadania sprzętu ratunkowego na własny sprzęt pływający;
 - przestrzegania zasad pływania a szczególnie:
 - a) nie wypływania z miejsca postoju przed wyznaczonym czasem;
 - b) nie wyprzedzania pilota na trasie;
 - c) podporządkowanie się poleceniom pilota i zamykającego splyw;
 - d) nie pozostawiania sprzętu (kajaków) bez opieki;
 - e) nie pozostawiania za zamykającym splyw;
 - f) pływania w kajaku (nie wolno płynąć siedząc na wierzchu kajaka);
 - g) zdania sprzętu pływającego (kajaków, kapoków i wiosł) w stanie nie uszkodzonym i czystym.
 - h) kąpiel dozwolona tylko w miejscach strzeżonych oraz tam gdzie ratownicy przygotowują i zabezpieczą odpowiednie miejsca
 - i) przestrzegać regulamin Mazurskiego Parku Krajobrazowego, prawa wodnego, ochrony przyrody, karty turysty, ochrony środowiska,
 - j) przestrzegać zasad zachowania się obowiązujących na terenie stanic wodnych,
 - udzielać wszelkiej niezbędnej pomocy innym uczestnikom splywu,
 - wykonywanie wszelkich niezbędnych prac mających zapewnić właściwe funkcjonowanie pozostałym uczestnikom splywu,
 - przestrzegać przepisy o ochronie przeciwpożarowej,
 - aktywnie uczestniczyć w tworzeniu i realizacji programu imprezy,
 - reprezentować godnie Klub Sygnalistów Myśliwskich, Lasy Państwowe i Polski Związek Łowiecki, itp.
9. Organizator nie odpowiada za szkody wyrządzone przez uczestników splywu osobom trzecim.
10. Każdy uczestnik ponosi pełną odpowiedzialność za wypożyczony sprzęt oraz wyrządzone przez siebie szkody i zobowiązany jest do ich naprawienia lub pokrycia kosztów ich naprawy.
11. **Uczestnicy w stanie wskazującym na spożycie alkoholu nie będą wypuszczani na wodę i zostaną wykluczeni ze splywu. Obowiązuje całkowity zakaz spożywania alkoholu na wodzie;**
12. Nie ponosimy żadnej odpowiedzialności z tytułu nieszczęśliwych wypadków, utraty zdrowia lub śmierci uczestników splywów.

Etykieta wodniacka

Etykieta wodniacka sprowadza się do kulturalnego zachowania się załóg na wodzie i na biwaku, do stałej dbałości o sprzęt oraz do przestrzegania ceremoniału wodniackiego.

Płynąc kajakiem siedzimy w kokpicie. Nigdy nie siadamy na pokładzie i nie kładziemy się na nim. Nogi trzymamy także w kokpicie. Do kajaka wchodzimy w miękkim obuwiu lub w skarpetach. Pływanie boso w kajaku nie jest wskazane, stopy szybko marzną, a w kajakach plastikowych grożą nam obtarcia i uczulenia. Dbamy zawsze o czystość osobistą i czystość sprzętu. Nawet w czasie płynięcia uważamy czy nie wieziemy na pokładzie liści, gałęzi, piasku itp., zanieczyszczeń spowodowanych płynięciem pod drzewami i krzewami.

Cały bagaż winien zmieścić się w kajaku. Jeżeli nie jest tak, to albo sprzęt jest nieodpowiedni albo nasze umiejętności w pakowaniu są niewłaściwe, lub też wzięliśmy za dużo bagażu.

Jeśli chcemy przyozdobić kajak, możemy umieszczać na nim na stałe plakietki spływowe, które przymocujemy do falochronu. Raczej nie umieszcza się plakietek na innych częściach kajaka. Jeśli kajak posiada maszt, można go przyozdobić gałą banderkową. W tym celu przeciągamy linkę przez maszt mocując jej końce na dziobie i rufie. Na linie mocujemy różnego rodzaju proporczyki i banderki.

Wszelkiego rodzaju linki (cumownicze, holownicze, sterowe, do żagli) zakończone winny być opaskami i stanowić jednolitą całość (nie wiązaną z kawałków). Przywiązujemy linki za pomocą właściwego węzła.

Ubiór nosimy czysty i stosowny do pogody. Wybierając się do osiedli tak miejskich jak i wiejskich, ubieramy się tak, by nie razić mieszkańców ekstrawagancją.

Zarówno na wodzie, jak i na biwaku oraz w osiedlach i przy ognisku zachowujemy się spokojnie, bez wrzasków i głośnych śpiewów. Miejsce przy ognisku dostępne jest dla wszystkich. Osoby przygodne, które zatrzymują się przy naszym ognisku, winny być traktowane jako nasi goście. Przybyłych „gości” zdecydowanie jednak wypraszamy, jeśli ich zachowanie jest nieodpowiednie.

Po przybyciu na miejsce biwakowe, na którym już ktoś jest, idziemy się przedstawić i zapytać, czy możemy obok biwakować. Nasz obóz robimy tak, by nie przeszkadzać biwakującym, nie zagradzać im drogi do wody i do lasu, a także nie zakłócać odpoczynku.

Osobom prowadzącym spływ okazujemy szacunek, chociażby byli od nas młodsi lub o mniejszym doświadczeniu wodniackim. Przyjętą formą zwracania się do prowadzących na spływach masowych jest tytuł „Komandor”. W małych grupach wędrownych zwracamy się do siebie najczęściej po imieniu. Cała grupa żywi się wspólnie, posiłki zaczynamy dopiero po rozpoczęciu jedzenia przez prowadzącego.

Do ceremoniału wodniackiego poza noszeniem banderki, gali banderkowej, pozdrawianiu wiosłami, należy noszenie odznak kadrowych (przewodniczkowe, instruktorskie, przodowniczkowe) i turystycznych (TOK, Odznaka Turystyczna PZK, ICF).

Mijające lub wyprzedzające się na wodzie osady z różnych spływów pozdrawiają się wzajemnie. Pozdrawiamy się tylko w trakcie wiosłowania a nie spływania czy stania. Pozdrowienia dokonuje się poprzez poziome podniesienie wiosła w górę, podobnie jak przy przymierzaniu chwytu wiosła (ponad głowę, między przedramieniem a wiosłem kątem prostym). Zasadą generalną salutowania jest pozdrawianie słabszych przez silniejszych: płynący z prądem pozdrawia płynącego pod prąd, osada męska osadę żeńską lub osadę mieszaną, młodzi starszych itd. Można także pozdrawiać z wody osoby znajdujące się na lądzie. Pozdrowienie to stosuje się wyjątkowo i tylko do osób, którym chcemy okazać szczególny szacunek.

Znajdując się na wodzie nie palimy tytoniu, nie gwizdzemy. Zwyczaj gwizdania wywodzi się z praktyki morskiej, gdzie na dużych żaglowcach różne tony i melodia gwizdania miały odpowiednik w komendach. Zakaz gwizdania i palenia na wodzie, poza podkreśleniem wspólnoty tradycji wodniackiej, wdraża do opanowania odruchów.

Do zagadnień etyki i praw należy nakaz udzielania pomocy osobom, które znalazły się w niebezpieczeństwie lub uległy wypadkowi. Wywrotki, awarie nieszczęśliwe wypadki, jeżeli zagrażają zdrowiu lub życiu człowieka, wymagają natychmiastowej pomocy i interwencji. Zobowiązani jesteśmy także do ratowania mienia społecznego, indywidualnego i osobistego.

Nigdy nie pijemy jakiegokolwiek alkoholu na wodzie ani przed wypłynięciem, nie tylko z powodu etykiety wodniackiej, ale przede wszystkim ze względu na bezpieczeństwo uczestników.

W razie konieczności udzielania pomocy przede wszystkim unikamy paniki, sensacji, a w szczególności drwin. Każda wywrotka czy awaria winna wywołać szybką i poważną reakcję, oraz wzbudzić refleksję nad przyczynami problemu. Zrozumienie błędu pomoże wyeliminować powstanie podobnych sytuacji.